

ДО:
Министерство на правосъдието

На вниманието на:
Г-жа Десислава Ахладова
Министър на правосъдието

Г-жа Даниела Белчина
държавен експерт в дирекция „Съвет по
законодателство“ на Министерство на
правосъдието, ел. поща:
dany@justice.government.bg

СТАНОВИЩЕ

От: СНЦОП “ОБЕДИНЕНИЕ НА СВОБОДНИТЕ АДВОКАТИ“ („ОСА“), ЕИК 205846611, седалище и адрес: гр. София, бул. ”В.Левски” № 38, ет. 2, представлявано от Председателя адв. Емил А. Георгиев

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Търговския закон, публикуван в Портала за обществени консултации на 26.02.2021 г. във връзка с изменения в правилата, приложими в производствата по несъстоятелност в Част Четвърта „НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ“.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

СНЦОП “ОБЕДИНЕНИЕ НА СВОБОДНИТЕ АДВОКАТИ“ представя следното становище и прави следните предложения в рамките на процедурата по обществени консултации относно горепосочения законопроект за изменение и допълнение на Търговския закон от 26.02.2021 г.:

1. Относно изменението в чл.613а ТЗ, предложено в §2 на законопроекта:

Съгласно предложеният нов текст на чл.629 ТЗ, в Търговския регистър (ТР) се обявява само молбата за откриване на производство по несъстоятелност, подадена от длъжника или ликвидатор, но не и молба по чл.625 ТЗ, подадена от кредитор. След като молбата за откриване на производство по несъстоятелност не подлежи на обявяване в ТРРЮЛНЦ, не би следвало да се обявява в ТР и решението на съда за отхвърляне на такава молба и от тази дата да тече срокът за обжалването му. Целта е да се избегне публикуване на недоказани претенции на кредитори, че дружеството е

неплатежоспособно или свръхзадължено, а се постига обратният ефект като се предвижда обявяване в ТРРЮЛНЦ на решения за отхвърляне на такива неоснователни молби.

На следващо място, моля да вземете предвид, че Обявяването на всички жалби ще създаде изключително голям обем информация в публично достъпния ТРРЮЛНЦ относно производството по несъстоятелност. Остава неясно също така дали това предвиждане означава, че отговорите на въззивните и касационни жалби също следва да се подадат чрез ТР и да се обявят.

2. Относно предложеното изменение на чл.630, ал.1, т.5 ТЗ в параграф 7 от законопроекта:

Не става ясно защо в решението си по чл.630 ТЗ съдът трябва да посочва сроковете за предявяване на вземанията, след като те са законово определени – съгласно нормата на чл. 685, ал. (1) „кредиторите предявяват писмено своите вземания пред съда по несъстоятелността в срок до един месец от вписване в търговския регистър на решението за откриване на производството по несъстоятелност“. Това поражда логичният въпрос дали съдът ще може да определи по-дълъг или по-кратък срок за предявяване на вземанията, различен от определения в закона и при наличие на определен от съда срок, който от двата срока ще обвързва кредиторите.

Не се съдържат мотиви и защо отпада изискването първото събрание на кредиторите да се проведе не по-късно от 1 месец от постановяване на решението, което винаги е спомагало за бързина на производството.

3. Относно новият текст на чл.632, ал.6 ТЗ, създаден с параграф 8 от законопроекта:

За периода на спиране на производството поради липса на внесени суми за разноски, не е удачно решение да се спира и производството по отменителните искиове по чл.649 ТЗ, тъй като това може да е единственият начин да се осигурят средства за производството по несъстоятелност.

Неудачно решение е да се спират и установителните искиове по оспорените или неприети вземания по чл.694 ТЗ, защото даден кредитор може да се окаже заинтересован да внесе необходимата сума на разноските за продължаване на несъстоятелността, само ако бъде признато съществуването на вземането му или бъде призната оспорената му привилегия.

Това влиза в противоречие и с решението на Върховния Касационен съд по тълкувателно дело №2/2018г., че „спирането на основание чл. 632, ал. 5 ТЗ на производството по несъстоятелност не е пречка за предявяване на нови искиове по чл. 649, ал. 1 ТЗ и чл. 694, ал. 1 – ал. 3 ТЗ, не е основание за спиране на заварените искиови производства по чл. 649, ал. 1 и чл. 694, ал. 1 – ал. 3 ТЗ, нито прекъсва или спира течението на едногодишния преклузивен срок по чл. 649, ал. 1 ТЗ“. Мотивите на ВКС в тълкувателното решение са точно в изложението от нас смисъл. В тълкувателното решение се напомня, че срокът за предявяване на специалните искиове по чл. 649, ал. 1

ТЗ всъщност цели да се ускори попълването на масата на несъстоятелността, а от там и удовлетворяването на кредиторите, а спирането му и „замразяването“ на делата ще има обратния ефект. „Исковете по чл. 649, ал. 1, чл. 694, ал. 1 – ал. 3 и чл. 658, ал. 1, предл. 2-ро ТЗ биха способствали за възобновяване на производството по несъстоятелност, а не обратното, поради което производствата по тях не следва да бъдат спирани“, заявяват върховните съдии.

На следващо място, премахването на предишната ал.3 от чл.632 ТЗ, и замяната и с новия текст на ал.4, продължава да поддържа съществуващата празнота относно това какво се случва със сроковете за предявяване на вземанията при спряло производство по несъстоятелност – при възобновяване този срок започва да тече като изцяло нов срок, или подновява течението си от момента на спиране съобразно това какво време от срока е останало.

4. Относно предвиденото прекратяване на висящите арбитражни дела по имуществени граждански и търговски спорове срещу длъжника, в чл.637, ал.1, последно предложение ТЗ по параграф 11 от законопроекта:

Като се има предвид, че е предвидено директно прекратяване на висящите арбитражни производства при откриване на производството по несъстоятелност, а решението за откриване на производство по несъстоятелност подлежи на обявяване и на незабавно изпълнение (чл.634 ТЗ), независимо от обжалването му пред въззивна и касационна инстанция, това би означавало че независимо от обжалването на решението и евентуалната му последваща отмяна от следваща инстанция, арбитражните производства вече ще са прекратени и завелите ги ищци ще са изгубили редица свои права и разноските, които са направили за завеждане и водене на делата.

5. Относно предвиденото продължаване на изпълнителни производства по реда на ГПК, насочени срещу имущество, включено в масата на несъстоятелността, ако за това имущество вече има обявен купувач (изменение на чл.638, ал.1 и ал.5 ТЗ по параграф 12 от законопроекта):

Моля да обсъдите дали не е редно продължаване на изпълнението по реда на ГПК да се допусне и по отношение на имущества, за които има започнала/обявена публична продажба по реда на ГПК и внесено наддавателно предложение, защото ако още не е обявен купувач, но купувачи са внесли задатъци и подали наддавателни предложения, съгласно нормите на ГПК задатъците се освобождават едва когато се внесе цената от обявения купувач, и за периода на спирането на изпълнителното производство задатъците на купувачите ще стоят блокирани без основание. В този смисъл добавеното последно предложение на чл.638, ал.1 ТЗ влиза в директно противоречие с процесуална норма от по-висш порядък на чл.493 ГПК.

Освен това наличието на наддавателно предложение означава, че много скоро ще бъдат реализирани постъпления от продажбата на това имущество.

6. Относно предложените изменения в чл.638, ал.3 ТЗ по параграф 12 от законопроекта:

Посоченият текст в обявения законопроект предвижда, че „Когато към датата на решението по чл. 630, ал. 2 за купувач е обявен вискател, той трябва да внесе пълния размер на продажната цена в двуседмичен срок от решението по чл. 630, ал. 2. При невнасяне на сумата по изречение второ невлязлото в сила към датата на решението по чл. 630, ал. 2 постановление за възлагане, ако такова е издадено в полза на вискателя, се счита отменено и чл. 493, т. 2 от Гражданския процесуален кодекс се прилага съответно. Постановлението за разноските по проданта се съобщава на длъжника по изпълнението чрез синдика. След влизане в сила на постановлението по чл. 496, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс и на постановлението за разноските по тази продан, внесените от купувача суми и удържаните задатъци по чл. 493 от Гражданския процесуален кодекс се превеждат незабавно от съдебния изпълнител по особената сметка на синдика, след приспадане на таксите и разноските по проданта. Разпределението на постъпилата сума по особената сметка на синдика се извършва по реда на чл. 722 или 717н.“

Когато за купувач на проданта е обявен вискател, първо се извършва разпределение, за да се определи каква част от цената той може да прихване срещу вземането си и каква част трябва да внесе ефективно. Подобно право на прихващане имат вискателите-купувачи и в производството по несъстоятелност. Липсва обяснение какво налага в тези случаи да се внася цялата цена ефективно от вискателя и по смисъла на последното изречение от тази ал.3, синдикът да извършва ново разпределение по реда на чл.722 и чл.717н ТЗ.

Така ще се получи следният правен абсурд – налице е влязло в сила разпределение по реда на чл.136 ЗЗД, извършено от съдебния изпълнител преди издаване на постановлението за възлагане на имота, съгласно което разпределение купувачът-вискател трябва да внесе ефективно например само 30% от цената след приспадане на задатъка. Въпреки това на основание така предложения текст на чл.638, ал.3 ТЗ купувачът-вискател трябва да внесе ефективно цялата цена, а след като тя постъпи по особената сметка на синдика, същият да направи ново разпределение по реда на чл.722 и чл.717н.

По този начин частният съдебен изпълнител първо ще си удържи с привилегия разноските по изпълнението на основание чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД, а след това и синдикът ще си удържи с привилегия съобразно новопредложения текст на чл.722, ал.1, т.1 ТЗ и своите възнаграждения и разноски, като по този начин кредиторите и длъжникът ще платят двукратно разноски в доста висок размер за продажбата на имота.

7. Относно предложените изменения в чл.646 ТЗ по параграф 14 и в чл.647 по параграф 15 от законопроекта:

Тази норма изключително много стеснява подозрителният период, който досега покриваше действия и сделки, извършени след началната дата на

неплатежоспособност но в сроковете от 1 година (т.1 и т.2) или съответно 6 месеца (по т.3) преди подаване на молбата по чл.625 ТЗ.

Сега със зачертаване на текста „след началната дата на неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността“, атакуеми по реда на чл.646, ал.2 ТЗ стават действия и сделки „извършени от длъжника в периода между подаване на молбата по чл.625 и датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност и в посочените в т.1-3 срокове преди подаване на молбата по чл.625 ТЗ“ (12/6 месеца). Тоест значително се съкращава този период и необосновано той не се обвързва по никакъв начин с началната дата на неплатежоспособност или свръхзадълженост.

В предложените изменения на чл.647 е предприет подобен подход но с обратен ефект, като се предвижда, че могат да бъдат обявени за недействителни по отношение на кредиторите действия и сделки, извършени в съответните срокове преди подаване на молбата по чл.625 ТЗ – 3 години по т.1, 2 години по т.2, 3, 5 и 6, 1 година по т.4, но е премахнат текста „но не по-рано от датата на неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността“. Следователно всички сделки в този период преди подаване на молбата за несъстоятелност, стават атакуеми при наличие на съответните предпоставки, като няма никакво значение дали те са извършени преди началната дата на неплатежоспособност на длъжника.

Поддържаеме становището, че възможността да бъдат обявени за недействителни действия и сделки на длъжника, логично следва да бъде обвързана с началната дата на неплатежоспособност или свръхзадължнялост на дружеството. Обратното би затруднило неоснователно търговския оборот и застрашило напълно действителни сделки между добросъвестни търговци.

8. Относно предложените минимални размери на възнаграждението на синдика с изменение в чл.661, ал.3 ТЗ по параграф 24 от законопроекта:

Предлага се текущото възнаграждение на синдика, което се изплаща ежемесечно, да не може да бъде по-малко от размера на минималната работна заплата за страната, а при наложено от съда ограничение на правата на длъжника по чл. 635, ал. 2 ТЗ – размерът не може да бъде по-малък от две минимални работни заплати за страната. Не възразяваме срещу това възнагражденията на синдиците да бъдат гарантирани и определени като минимални размери, но следва да се предвиди, че това ограничение може да бъде преодоляно с решение на събранието на кредиторите, ако същото определи на синдика процентно окончателно възнаграждение за реализирано осребряване и събрани суми в несъстоятелността. Подобно ограничение за минимално текущо възнаграждение е неоправдано и следва да се даде възможност да се договаря възнаграждение на синдика, което и да е само пропорционално – при осребряване на имущество и събиране на суми. В противен случай вместо да се стимулира ускоряване на производството и подобряване на неговата ефективност (по-добра реализация на имуществото), като се гарантира едно значително високо месечно възнаграждение на длъжника в размер на две минимални работни заплати за неопределен период от време без оглед на свършената от синдика работа и без оглед на това дали е постигнал продажба на дори един имот, ще се стигне до точно обратният ефект – стимулиране на

мажоритарните кредитори и синдиците да протакат производството максимално бързо, за да се източи масата на несъстоятелността или наличните парични средства на дружеството длъжник чрез регулярните месечни възнаграждения на синдика.

9. Относно премахването на текста на чл.670 ТЗ, предложено с параграф 31 от законопроекта:

Премахването на текстовете за първото събрание на кредиторите има няколко негативни ефекта. Не отпадат изискванията на чл.670, ал.1 ТЗ за лично участие, изрично писмено упълномощаване или надлежно изрично упълномощаване от кредиторите физически лица с нотариална заверка на подписите, защото те са възпроизведени в новопредложената ал.4 на чл.676 ТЗ. Отпада обаче изискването това първо събрание на кредиторите да бъде свикано и проведено в съкратени срокове, както отпада и изискването да не се взимат предвид гласовете на кредитори, които са свързани лица и кредитори, които са придобили вземания от свързани лица с длъжника, което не е възпроизведено никъде в предложените нови текстове.

Ето защо молим да разгледате възможността премахнатата норма на чл.670, ал.2 ТЗ да бъде възпроизведена в текстовете относно редовните събрания на кредиторите, тъй като предоставянето на правото на глас на кредитори, които са свързани с длъжника, ще има пагубни последици за и без това напълно неефективното производство по несъстоятелност. Контролирането на събранието на кредиторите от свързани с длъжника мажоритарни кредитори, чиито вземания са създадени нарочно за целите на несъстоятелността, ще доведе до злоупотреби с процесуални права и липса на всякакви ефективни средства за защита на длъжника и останалите добросъвестни кредитори.

10. Относно изменението на чл.685, ал.5 ТЗ, предвидено в §39 от законопроекта:

Новопредложеният текст на чл.685 ТЗ урежда детайлни изисквания за съдържанието и приложенията на молбата за предявяване на вземания, което от една страна има положителен ефект, но от друга създава предпоставки за сериозни процесуални и материалноправни последици за кредиторите, които не са спазили тези изисквания.

Нещо повече, предложената ал.5 на чл.685 ТЗ, сочи, че „съдът проверява редовността на молбата за предявяване на вземания и когато молбата не отговаря на изискванията на чл. 685, ал. 2 или 3 съдът дава указания на кредитора за отстраняване на нередовностите в едномесечен срок от обявяване на съобщението в търговския регистър“. Предлагаме съобщенията за отстраняване на нередовности да се връчват по реда на ГПК и срокът за отстраняване да не тече от обявяване на съобщението в ТР, тъй като 90% от кредиторите ще пропуснат този срок.

11. *Относно предлаганите изменения в правилата за определяне на начална цена и обявяване на търга по чл.717а съгласно §49 от законопроекта:*

Предлагаме в тези текстове да се предвиди и детайлизира уредба на процедура по оспорване на определената начална цена, аналогична на реда, предвиден в чл.485 ГПК за индивидуалното принудително изпълнение.

Моля също да бъде обърнато внимание на факта, че остава непроменена нормата на чл.717а, ал.2 ТЗ, която предвижда една доста архаична и неудачна процедура по разгласяване на проданта – чрез „поставяне на обявлението на видно място в сградата на общината по седалището на длъжника и в сградата по адреса на управление на длъжника в срок не по-кратък от 14 дни преди посочения в обявлението ден и съставяне на протокол за това“. Редно е обаче най-накрая да се предвиди разгласяване на проданта чрез поставяне на обявлението в сградата и на интернет страницата на районния или окръжния съд по МЕСТОНАХОЖДЕНИЕ НА ИМОТА, както и на интернет страницата на Министерство на правосъдието в специално създадената платформа за тази цел.

12. *Относно предложения текст на нова ал.3 на чл.717д ТЗ съгласно §50 от законопроекта:*

Текстът предвижда, че „когато е оспорено обезпечението или привилегията на вземането на кредитора по ал. 2, включително с искове по чл. 646, ал. 2, т. 2 и чл. 647, ал. 1, т. 4 и 5, при изготвяне на сметката за разпределение вземането се счита за необезпечено, като внесената от купувача сума по ал. 2, изречение първо се заделя до разрешаването на спора за обезпечението или привилегията“.

При наличие на иск, оспорващ обезпечението или привилегията, е редно да се изготви разпределение едва след влизане в сила на решението по този иск, и едва тогава да се определи каква част от цената може да бъде прихваната, респективно каква част от цената кредиторът ще трябва да внесе ефективно, тъй като в противен случай ако вземането се третира като необезпечено, може да се задължи преждевременно кредиторът да внесе огромни по размер суми, които да стоят напразно блокирани в продължителен период от време за времето на висящност на съдебния спор.

13. *Относно новопредложената ал.5 на чл.717ж ТЗ съгласно §52 от законопроекта:*

Като цяло предложеният нов текст, който предвижда, че „когато имуществото като цяло или обособената част не се продаде на пет поредни продани, се пристъпва към продан на отделните вещи и имуществени права, включително и в случаите на взето решение от събранието на кредиторите за продажба на имуществото като цяло или на обособена част“, представлява положително нововъведение, което може да допринесе да бъде избегнат контрола на мажоритарните кредитори над събранието на кредиторите и безкрайните опити да се продават имотите на длъжника в обособени части, които са непродаваеми обособени по този начин. Същевременно начинът, по който е формулиран текстът създава доста неясноти и възможности за тълкуването и

заобикалянето му – не става ясно дали се визират пет поредни продани, в които имуществото е продавано независимо как (стига да е като цяло или на обособени части), или пет поредни продани, в които имуществото е било продавано само като цяло, или на всички пет продани имуществото е било продавано само на определени обособени части. Последното лесно би било преодоляно от мажоритарните кредитори като след всяка четвърта поредна продан се приема решение да се измени от събранието на кредиторите начинът на осребряване било като се премине от продажба на цяло предприятие към формиране на обособени части, било като се променят дяловете/обособените части, докато неминуемо цената падне толкова, че заинтересовано лице изкупи имуществото на длъжника на безценица.

14. Положителни са предложенията за отмяна на чл.718 ТЗ (продажба с директни преговори), тъй като с тази норма се наблюдаваха доста злоупотреби, както и въвеждането на Електронните публични търгове в производствата по несъстоятелност с новосъздадения раздел II, чл.719а ТЗ.

15. Относно предложените изменения в реда на удовлетворяване на вземанията в производството по несъстоятелност, уреден в чл.722, ал.1 ТЗ (§57 от законопроекта):

Предлага се създаване на нова т.1 в чл.722, ал.1 ТЗ, която да уреди като първи по привилегия и удовлетворяване „вземанията за разноските за проданта на ипотекирано или заложено имущество, или за проданта на имот, върху който се упражнява право на задържане, както и разноските по чл. 723, т. 2 и разноските по чл. 723, т. 4, направени за сметка на синдика“.

Удовлетворяването на вземанията за разноски, и особено разноските по чл.723, т.2 ТЗ (възнагражденията на синдика) и разноските по чл.723, т.4 ТЗ (разходите за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата), ще доведе до още по-добри възможности за мажоритарните кредитори, които обикновено са или банки или неофициално свързани с длъжника лица, действащи съгласувано с него, да източват производството по несъстоятелност. Възнагражденията на длъжника се предплащат по реда на чл.632 ТЗ, а ако не са предплатени това може да са възнаграждения за доста продължителен период от време, в който синдикът е бездействал и не е извършвал никакви действия, свързани с реализацията на конкретното имущество, което е продадено и постъпленията от което се разпределят. Поради това има основание да се удовлетворяват с привилегия само вземанията на синдика за възнаграждение от продажбата на конкретното имущество (каквото процентно възнаграждение синдикът има право да получи при решение на събранието на кредиторите в този смисъл, на основание чл.661, ал.5 ТЗ), като следва и да се обмисли това процентно възнаграждение да има максимален праг, както е при частните съдебни изпълнители с таксата по т.26 от Тарифата на ЧСИ, за да се избегне усвояване на огромна част от получената цена като процентно възнаграждение на синдика с привилегия само в резултат на решение на недобросъвестен мажоритарен кредитор. Следва да се отчете и факта, че мажоритарният кредитор може еднолично да диктува решенията на събранието на кредиторите, които се приемат с обикновено мнозинство от приетите

вземания, както и без събрание на кредиторите може с молба да иска смяна на длъжника от съда по реда на чл. 657, ал.1, т.4 ТЗ.

Разноските по чл.723, т.4 ТЗ за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата, също може да са най-разнообразни: огромни по размер адвокатски възнаграждения, уговорени от синдика за представителство на длъжника по отменителен иск, огромни суми платими за охрана на отделни имоти или за счетоводно обслужване – хипотези, които практиката ни показва ежедневно и посредством които мажоритарни кредитори в съдействие със синдика увреждат масата на несъстоятелността.

Най-вече опасно е с привилегия от цената на дадено имущество да се удовлетворяват разноски, които не са били наложени и не са обвързани от действия по продажбата на точно това имущество – така по решение на мажоритарния кредитор, синдикът може да извърши продажба на конкретен имот, който не е обезпечение на мажоритарния кредитор, да удовлетвори огромни по суми разноски за цялото изпълнение от стойността на този имот, така че при последваща продажба на обезпечението, стойността му да остане непокътната и да бъде разпределена изцяло на мажоритарния кредитор. Ето защо в индивидуалното принудително изпълнение по реда на ГПК с привилегия се удовлетворяват само разноски по изпълнението, които са свързани с конкретния имот. Нормата на чл.136, т.1 от ЗЗД неслучайно сочи, че с първа по ред привилегия се удовлетворяват само „вземанията за разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковите по чл. 134 и 135 - от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноски“. По отношение на всички разноски, които могат да се удовлетворят по този ред в индивидуално изпълнение по ГПК, т.27а от Тарифата за таксите на ЧСИ предвижда и ограничението, че „максималният размер на пропорционалните такси не може да надвишава: 1. една десета от вземането - в случаите по т. 20 и 26; 2. една десета от цената на имота/вещите - в случаите по т. 21 до 24 включително.“

В предложените текстове за изменение на чл.722 ТЗ обаче такива норми, гарантиращи правата на длъжника и на кредиторите с по-малки вземания, които не упражняват влияние и контрол върху решенията на събранието на кредиторите и при избора и назначаването на синдик, не са предвидени.

Така предложената промяна означава също, че вземания на синдика за заплащане на възнаграждение и разноски за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата на несъстоятелността, възникнали след откриване на производството и неплатени на падежа, ще се удовлетворяват с привилегия преди вземанията, произтичащи от трудови правоотношения (които са възникнали отпреди откриване на производството по несъстоятелност). Вземанията на работниците и служителите положили труд преди откриване на производството по несъстоятелност не са по-маловажни от вземането на синдика за възнаграждение – те са положили неразплатен труд преди откриване на производството вероятно без да знаят, че дружеството е неплатежоспособно, докато синдикът е приел да положи труд за едно вече неплатежоспособно дружество и е имал възможност да си предяви вземанията

своевременно пред съда с месечните си отчети и да заяви искане кредиторите да предплатят дори възнагражденията му по реда на чл.632 ТЗ. Ако синдикът не е направил това, то неполучаването на възнаграждение от страна на синдика може да се дължи само на неговото виновно бездействие, и това бездействие не следва да се възнаграждава с привилегия от най-висок порядък преди всички останали вземания.

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,
Уважаеми дами и господа,**

В заключение бихме искали отново да подчертаем, че оценяваме предимствата на предложението законопроект и отразената в законопроекта загриженост за защита процесуалните права и възможности на страните в производствата по несъстоятелност.

Надяваме се все пак направените от нас допълнителни предложения и изказаната критика да бъдат обсъдени и взети предвид при изготвяне и внасяне на законопроекта.

С уважение:

Адв. Емил А. Георгиев
Председател на УС на
СНЦОП “Обединение на свободните адвокати”